nemineꝫ blaſphemare·nō litigio
ſos eē·ſꝫ modeſtos·oēm oñdentes
manſuetudinē ad oēs hoīes·Era
m⁹ eñ aliqñ et nos inſipiētes in
creduli errātes ſuientes deſiderijs
⁊ voluptatib⁹ varijs ⁊ malitia ⁊
īuidia agētes·odibiles·odiētes
inuicē·Cū aūt benigtas ⁊ huma
nitas apparuit ſaluatoris nr̄i dei
nō ex opib⁹ iuſtitie que fecimus
nos ſꝫ ſcđm ſuaꝫ miſericordiā ſal
uos nos fecit ꝑ lauacꝝ regnatio
nis ⁊ renouacōis ſpūſſancti quē
effudit in nos abūde ꝑ ihm xpm
ſaluatoreꝫ nr̄m ut iuſtificati gr̄a
ipſi⁹ heredes ſim⁹ ſcđm ſpem vite
eterne·Fidel' ſermo eſt Et de hijs
volo te ꝯfirmare·ut curent bonis
opib⁹ preeſſe qui credūt deo·Hec
ſunt bō et vtilia hoīb⁹·Stultas
aūt queſtiones ⁊ genealogias ⁊
ꝯtencōnes ⁊ pugnas legis deuita
Sūt eñ inutiles ⁊ vane Hereticū
hoīem poſt vnā ⁊ ſcđaꝫ correptio
nē deuita·ſciens qꝛ ſubuſus eſt q̄
eiuſmodi eſt ⁊ delinq̄t cū ſit ꝓprio
iuditio ꝯdēnat⁹·Cū miſero ad te
arteman aut tychicū·feſtina ad
me venire nicopoli·Ibi eñ ſtatui
hyemare·zenam legiſperitū ⁊ ap
pollo ſollicite p̄mitte·ut nihil ill'
deſit·Diſcāt autē ⁊ noſtris bonis
opib⁹ p̄eſſe ad vſus neceſſarios
ut nō ſint infructuoſi·Salutāt te
qui mecū ſūt oēs·Saluta eos qui
nos amāt in fide·Gratia dei cum
omnib⁹ vobis amen·

¶ Explicit epiſtola ad Thitū·
¶ Incipit argumētū in epiſtolā
ad Philemonem·

Philemoni familiares lit
teras facit ꝓ oneſimo
ſeruo ei⁹:ſcribēs ei ab
vrbe roma de carcere ꝑ
ſupraſcriptū oneſimū·

¶ Explicit argumentū·Incipit
epl'a ad Philemonē·

Paulus vinctus xpi
ihu et thimotheus
frāter philemoni di
lecto adiutori nr̄o ⁊
appie ſorori cariſſiē
⁊ archippo ꝯmilitoi noſtro ⁊ ecc̄e
que in domo tua eſt·Gratia vob'
⁊ pax a deo p̄re noſtro ⁊ dn̄o iheſu
xp̄o·Gratias ago deo meo ſemper
memoriā tui faciens in oracōib⁹
meis audiens caritatē tuā ⁊ fideꝫ
quā habes in dn̄o ihu ⁊ in omēs
ſāctos·ut ꝯmunicacō fidei tue eui
dens fiat in agnicōne oīs operis
boni in xp̄o ihu·Gaudiuꝫ eñ ma
gnū habui ⁊ ꝯſolacōeꝫ in carita
te tua·qꝛ viſcerā ſanctoꝝ requieue
runt ꝑ te frat' Propt' qđ multā fi
duciaꝫ habens in xp̄o ihu imperā
di tibi qđ ad rem ꝑtinet·ꝓpt' cari
tateꝫ magis obſecro cū ſis tal' ut
paulus ſenex nūc aūt ⁊ vinctus
ihu xpi·obſecro te pro meo filio
queꝫ genui in vincul' oneſimo q̄
tibi aliqñ inutil' fuit·nunc aūt ⁊
m̄ ⁊ tibi vtilis quē remiſi tibi·Tu
auteꝫ illuꝫ ut mea viſcera ſuſcipe·
Quē ego volueram mecū detinere
ut ꝓ te m̄ miniſtraret in vinculis
euāgelij·Sine cōſilio āt tuo nihil
volui facere vt ne velut ex neceſſi
tate bonū tuū eēt·ſꝫ voluntariū·For
ſitā eñ ideo diſceſſit ad horaꝫ ad
te ut eternū illū recipes·iaꝫ nō ut

ſeruū ħ ꝑ ſeruo cariſſimū fratrē:
maxime m̄. Quāto aūt magis tibi
⁊ in carne et in dño. Si ergo hēs
me ſotium: ſuſcipe illū ſicut me. Si
aūt aliquid nocuit tibi aut debet
hoc m̄ imputa. Ego paulus ſcripſi
mea manu. Ego reddā: ut nō di
cā tibi ꝙ ⁊ teipm̄ mihi debes. Ita
frat̄ ego te fruar in dño refice vi
ſcera mea in xp̄o. Cōfidens in obe
dientia tua ſcripſi tibi: ſciens qm̄
⁊ ſuper id qđ dico facies. Simul ⁊
para mihi hoſpitiū. nam ſpero p
oratiōes veſtras donari me vob̄.
Salutat te epafras concaptiuꝰ meꝰ
in xp̄o ih̄u: marcus ariſtarchꝰ de
mas ⁊ lucas adiutores mei. Grā
domini noſtri ih̄u criſti cum ſpiri
tu veſtro amen.

¶ Explicit epiſtola ad philemo
nem. Incipit argumentū in
epl̄am ad Hebreos.

IN p̄mis dicendū ē cur apoſtolus
paulus in hac epl̄a ſcribendo nō
ſeruauerit morē ſuū: ut vel voca
bulū nominis ſui vel ordis deſcri
beret dignitatē. Hec cauſa eſt ꝙ
ad eos ſcribens qui ex circūciſio
ne crediderant quaſi gentiū apo
ſtolus ⁊ n̄ hebreoꝝ. ſciens ꝗ̃ eoꝝ
ſupbiam. ſuā ꝗ̃ humilitatē ipe de
mōſtrās: meritū officij ſui noluit
anteferre. Nā ſimili mō etiā ioh̄ā
nes aplus ꝓpter humilitatē i epi
ſtola ſua nomen ſuū eadē racōne
nō pretulit. Hanc ergo epiſtolā
fertur apoſtolus ad hebreos cō
ſcriptam hebraica lingua miſiſſe
cuius ſenſum ⁊ ordinem retinens
lucas euangeliſta poſt exceſſum
apoſtoli pauli greco ſermone cō
poſuit.

¶ Explicit argumentū. ¶ Inci
pit epiſtola ad Hebreos.

MVltipharie mľtiſꝗ̃
modis olim deus lo
quens patribus in
ꝓphetis: nouiſſime
diebus iſtis locutꝰ
eſt nobis in filio quē conſtituit
heredem vniuerſorū per quem fe
cit ⁊ ſecula. Qui cum ſit ſplendor
glorie ⁊ figura ſubſtantie eius. por
tanſꝗ̃ omnia verbo v̇tutis ſue pur
gationem peccatoꝝ faciens. ſedet
ad dexterā maieſtatis in excelſis
tāto melior angelis effectus quāto
differentius pre illis nomen here
ditauit. Cui enim dixit aliquādo
angelorum filius meus es tu ego
hodie genui te. Et rurſū. Ego ero
illi in patrem ⁊ ipſe erit mihi in fi
lium. Et cum iterum introducit p̄
mogenitum in orbem terre dicit.
Et adorent eum omnes angeli dī.
Et ad angelos quidem dicit. Qui
facit angelos ſuos ſpiritus ⁊ mi
niſtros ſuos flammā ignis. Ad
filium autem. Thronus tuus de
us in ſeculum ſeculi. virga equita
tis virga regni tui. Dilexiſti iuſti
tiam ⁊ odiſti iniquitatem. propte
rea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo exulta
tionis pre participibus tuis. Et
tu in principio domine terram fū
daſti et opera manuum tuarum
ſunt celi. Ipſi peribunt tu autem
permanebis ⁊ omnes ut veſtimē
tum veteraſcent. Et velut amictū
mutabis eos ⁊ mutabunť. tu aūt
idē ipſe es ⁊ anni tui non deficient.